

TARBIJAVAIKLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/20-07933-011
Otsuse kuupäev	20. juuli 2020
Komisjoni koosseis	Esimees Tõnis Kõiv, liikmed Mari-Liis Aas, Merike Koppel
Tarbija	
Kaupleja	SOL Baltics OÜ, 10419987
Tarbija nõue	Kahju hüvitamine
Asja läbivaatamise aeg	10. juuli 2020

Resolutsioon:

Rahuldada osaliselt.

Asjaolud:

Tarbija andis 05.05.2020 Kaupleja keemilisse puhastusse Ralph Lauren'i firma jope/parka ning tasus teenuse eest 16,70 eurot. Jope soetamise aega ja selle maksumust Tarbija ei mäleta, kuid on tõdenud, et ilmselt oli veel krooni aeg. Kaupleja seadme rikke tõttu jope puhastuse käigus hävis. Tarbija soovis Kauplejalt selle hinnaklassi jope tänast maksumust 1000 € ja jope kandmisaastaid arvestades hüvitiseks 500 eurot, lisaks teenuse tasu tagastamist. Kaupleja nõustus maksma tagasi teenuse eest tasutud summa + hüvitiseks 50 eurot. Tarbija Kaupleja pakkumisega ei nõustunud.

Tarbija on seisukohal, et talle on tekkinud otsene varaline kahju hävinud jope näol, tal oli õigus eeldada, et jope keemilisse puhastusse viimise järel saab ta jope puhastusest tervena tagasi.

Keemilisse puhastusse viimise hetkel oli Tarbija jopet juba mitmeid aastaid kandnud, kuid oleks saanud seda veel mõned aastad edasi kanda.

Uue samaväärse jope soetamishind käesoleval hetkel on ca 1 000 eurot.

Arvestades jope väärtuse vähenemist võrreldes uue samaväärse jope väärtusega, on Tarbija seisukohal, et mõistlik hüvitis jope hävimise eest on 500 eurot.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja tunnistab kahju tekkimist Tarbijale, kuid ei nõustu Tarbija poolt esitatud kahjunõude suurusega.

Kaupleja on seisukohal, et hüvitiseks ei ole mitte see väärtus, mis asjal vahetult enne hävimist

oli, vaid see, mis on vajalik pärast hävimist uue samaväärse asja soetamiseks kohaliku keskmise turuhinnaga, viitega Riigikohtu lahendile (RKTKo 3-2-1-63-04). VÕS § 132 kommentaaride kohaselt mõiste „uus samaväärne asi“ ei tähenda, et asi peaks olema mittekasutatud, pigem peab see olema uus hävinud asja omaniku jaoks. Seadus tagab omanikule saada hüvitise eest võimalikult sarnane, st funktsionaalselt lähedane asi.

Tarbija põhjendab oma kaebuses nõude suurust asjaoluga, et kui vana hävinud asja, mida turult omandada ei ole võimalik, väärtus oli uue asja omandamiseks vajalikust summast väiksem, tuleb kahjuhüvitise määramisel mõistlikult arvesse võtta eeldust, et hävinud asja väärtus oli uue asja väärtusega võrreldes oluliselt vähenenud ning Tarbija saab nõuda hüvitise maksmist, mille eest saaks omandada uue, kasutamata asja.

Tarbija ei põhjenda, miks on võimalik turult soetada uus, sama funktsionaalsusega asi just 500 eur eest.

Kaupleja sõnul lähtub Tarbija kasutatud jope võimalikust soetushinnast 1000 eurot ning väidab, et sama toote saaks ta osta 500 eur eest. Sellise järelduse tegemine ei tulene aga seaduse mõttest.

Kaupleja väidab, et Tarbijal on võimalik omandada uus, kasutamata jope turuhindadega, alates 30 eurost. Näidetena on Kaupleja esitanud mõned viited veebilehtedele (Sportsdirect, Denimdream, Rademar).

Eeltoodu põhjal jääb Kaupleja oma varasemalt tehtud hüvitissumma pakkumise juurde, milleks on 50 eurot.

Ühtlasi on Kaupleja nõus tagastama Tarbijale viimase poolt tasutud teenustasu summas 16,7 eurot.

Komisjoni põhjendus:

Tarbija ja Kaupleja sõlmimisid töövõtulepingu jope puhastamiseks Võlaõigusseaduse (VÕS) § 635 lg 4 tähenduses ja Tarbija tasus teenuse eest 16,7 eurot. Poolte vahel ei ole vaidlust, et Kaupleja poolt töövõtulepingu alusel töö tegemine ebaõnnestus (jope hävis) ning seega ei vastanud Kaupleja tehtud töö lepingutingimustele. Vaidlust ei ole ka selles, et Kauplejal puudub õigus tasule ebaõnnestunud töö eest ja Kaupleja on kohustatud Tarbijale viimase poolt tasutud 16,7 eurot tagastama. Ka ei ole vaidlust selle üle, et Tarbija sai jope hävimise tõttu kahju ja Kaupleja on kohustatud kahju Tarbijale hüvitama VÕS § 127 lõige 1 tähenduses ehk asetama Tarbija olukorda, mis oleks võimalikult lähedane olukorrale, milles ta oleks olnud, kui kahju hüvitamise kohustuse aluseks olevat asjaolu ei oleks esinenud.

Tarbija selgituste kohaselt soetas ta hävinud jope nn "krooni ajal", Eestis võeti euro kasutusele 2011.aastal ja seega oli Tarbija jopel vanust vähemalt 9 aastat. Arvestades Kaupleja poolt viidatud veebilehtedel pakutavate jopede hindu ning komisjoni liikmete poolt tehtud veebiotsingute tulemusi ning arvestades asjaoluga, et Tarbija jope oli 9 aastat vana, on komisjon seisukohal, et Kaupleja poolt pakutud 50 eurot on õige ja õiglane hüvitis Kaupleja

süül hävinud jope eest.

Lähtudes eeltoodust otsustas komisjon ühehäälselt, et Kaupleja on kohustatud hüvitama Tarbijale Kaupleja süül hävinud jope summas 50 eurot ning tagastama Tarbija poolt teenuse eest tasutud summa 16,70 eurot, kokku 66,70 eurot.

Kui vaidlevad pooled komisjoni otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Tõnis Kõiv

Mari-Liis Aas

Merike Koppel

/allkirjastatud digitaalselt/